

for den Sags Skyld godt vedkende mig dem paa mit Partis Vegne. Naar vi ikke indtager den ensidige Stilling, som det ærede Medlem undertiden synes at gøre, at holde os alene til den direkte Beskatning, er det, fordi ingen som helst Beskatning nogen Sinde rammer helt retfærdigt. Kun ved et forstandigt Kompleks af Beskatningsformer naar man saa nogenlunde til at formindske Uretfærdighederne. Der er ikke Tvivl om, at de indirekte Skatter, naar de lægges paa de rette Ting, betales langt lettere af Befolkningen end den direkte Skat, hvor man skal samle Pengene sammen i Tegnebogen. Det ærede Medlem mente ligeledes, at der ikke var Logik i at kritisere de indirekte Skatter, naar man i øvrigt var stemt for dem. Dette kan jeg ikke indrømme. Selv om man finder, at det Objekt, der indrages under Beskatningen, er vel egnet dertil, gælder det dog om at forme denne Beskatning paa en saadan Maade, at den bliver saa lidt generende for Befolkningen som muligt og dog saa indbringende for Statskassen som muligt.

Endvidere fandt det ærede Medlem, at der ikke var Mening i at sige, at Ministeren havde fremsat flere af disse Lovforslag for sent, og saa dog alligevel kræve bedre Tid til at behandle dem. Men naar vi fra vor Side f. Eks. har bebrejdet Ministeren, at Lovforslaget om Jernbanetaksternes Forøgelse først er fremsat nu, er det, fordi det har betydet et Tab for Statskassen. Hvis den højtærede Finansminister havde lyttet til vore Raad for to Aar siden, vilde der formodentlig være indgaaet 20—30 Mill. Kr. mere i Statskassen. Paa Grund af den store Transittrafik har vi slidt vort Banemateriel op for et ringe Vederlag. Hvis Taksterne den Gang var blevet forhøjet, vilde vi enten have faaet Betaling i Forhold til de Udgifter, der var forbundne dermed, eller ogsaa vilde vore Baner være blevet aflastet og vort Materiel derved sparet.

Til den højtærede Trafikminister vil jeg blot bemærke, at den højtærede Minister sagde, at vi havde krævet fuld Forrentning af Banerne. Men det har ingen Sinde været fremsat fra vor Side. Jeg gjorde den Bemærkning, at man for nogle

Aar siden var naaet til en nogenlunde forsvarlig Forrentning af Banerne, men det er langt fra fuld Forrentning. Men dette Standpunkt: en nogenlunde forsvarlig Forrentning af Banerne, er vist berettiget. Og jeg tror i øvrigt, at det vilde faa den højtærede Finansministers Tilslutning, navnlig hvis han ikke paa det Tidspunkt havde været Finansminister.

Jeg maa endvidere sige til den højtærede Finansminister, at det er fejlagtigt, hvis den højtærede Finansminister mener, at mit Parti har indtaget en anden Stilling i dette høje Ting end nede i det andet Ting. Vor Ordfører nede i det andet Ting udtalte i Slutningen af sin Ordførertale ved disse Loves første Behandling: „Vi opfordrer Regeringen til paa nærværende Tidspunkt at opgive disse Love og, hvis de om 3 Uger stadig findes nødvendige, da at fremsætte Forslag derom med en Motivering i Forbindelse med Finanslovsforslaget, saaledes at det kan overskues, hvad det er, Pengene skal bruges til, og hvordan den hele Status er. Naar dette sker, vil vi for vort Vedkommende, saaledes som det er vor Pligt, tage dem under Overvejelse og se, i hvor høj Grad vi kan imødekomme Regeringen“. Dette er ganske det samme, som jeg har udtalt i Dag, om end med andre Ord. Vi vil have forsvarlige Oplysninger og forsvarlig Tid til at behandle disse Lovforslag, men i øvrigt har vi ikke gjort noget Forsøg paa at faa Statskassen til at løbe tør. Det savner den højtærede Minister ganske Beviser for. Naar den højtærede Minister ligeledes igen omtalte den Protest, der var rejst fra vort Partis Side imod den ganske utilladeligt forcerede anden Behandling af Lovforslagene i Folketinget, er dette jo heller ikke et Bevis for, at vort Parti ikke vilde have med disse Sager at gøre, men kun for, at man forlangte, at Medlemmerne skulde have Lov til at se, hvad det drejede sig om, og det, synes jeg, er et ret billigt Krav.

Den højtærede Minister sagde, at han havde ikke flere Oplysninger; men den Stilling, vort Parti indtog i Folketinget, har dog bevæget den højtærede Minister til at fremkomme med en Del Oplysninger i det andet Ting, og den højtærede Minister er ogsaa i dette Ting fremkom-